

Передплата
до «РУСЛАНА» власником:
в Австрії:
за чл. рік . . . 20 мар.
за пів року . . . 10 мар.
за чверть року . . . 5 мар.
за місяць . . . 1 70 мар.

За границю:
чл. рік . . . 16 рублів
або 86 франків
пів року . . . 8 рублів
або 43 франки
Поединок. число по 10 сот.

РУСЛАН

«Карпати ми отч і дуги ми карпати: а по вольем милости і впрі не похвалити,
бо руски ми серце і віра руська.» — З Руславох писальми М. Шашкевича.

Виходить у Львові що два
крити мовля і руських сьваат
о 2, год. постоудити.
Редакція, адміністрація і
експедиція «Руслана» під
ч. 1. в Дамброваха (Гару-
рцив). Експедиція місцева
в Агенції Соколовської в
ласки Галиска.
Руськии верстає скляна
вишперевиде застержена.—
Рекламант: теоретичний
вляни від порта.— Оголо-
шення вичаїти приймають
се по ціи 30 с від стріч-
ки, а в «Надслани» 40 с
від стрічки. Подані і пр-
кати довесна по 30 сот
від стрічки.

3 польського табору.

(Δ) В останніх часах в польським політичним таборі почали ся значні пере-
мени, проявляє ся розклад, котрий в даль-
ших наслідках може довести до певної
зміни що до складу і вигляду польських
сторонниць політичних. А головно при-
чиняє ся до сеї перемін і до внутріш-
нього розкладу в польським політичним
таборі виборча реформа. Щирокі версти
польського народу також недоновлені до
теперішнім устроєм автономічних і за-
конодатних тіл і домагають ся значній-
шої як досі участи в них, демократиза-
ції сих тіл. Тимчасом аристократичній
жизні, котрі доси вносили творили біль-
шість і мали перевагу в автономічних і
законодатних тілах, намагають ся обез-
печити свій стан посідави, свій вплив,
якнебудь бачать, що дальше годі буде
опирати ся допущено до участи в тих
тілах заступників широких народних
верств.

Так бачили ми, що перед першими
загальними виборами до державної ради
т. зв. центральної крайвий комітет ви-
борчий (польський) упереміняє ся в Раду
Народову, дбавши собі декого з т.
зв. демократів і центровців (катол. лю-
довців кс. Пастора), щоби обезпечити
дотеперішній стан посідави польського
кода проти демократичних живел. Одначе
навіть деякі політики з краківського сто-
ронництва зрозуміли, що тісна консерва-
тивна програма вже пережила ся, що
годі дальше нехтувати демократичні
жива і ті на час виборів пішли в союз
з т. зв. краківськими демократами (сто-
ронниками N. Reform w), щоби тим сою-
зом побороти соціалістичного кандидата
Далинського.

На чолі тих, що признали конечну
потребу відорни застарілого краківського
сторонництва, стану президент Кракова
др. Лео. Одначе старі консерватисти,
між ними головно проф. Леопольд Я-
ворський і Божинський, об-
стоювали свої давні засади і утворили
нову консервативну організацію: Сторони-
цтво «Народової Правди». Оно покляло
собі метою, не допустити до ширшого впли-
ву демократичних живел і се змагає
проявляти ся у виборчій комісії соймовій
при нагоді нарад над соймовою вибор-
чою реформою. Заскорузлоти консерватив-
стів давнього типу довели до того, що,
як ми вже також звіщали, чотири кра-
ківські послы з д-ром Лео на чолі, впли-
вали з краківського сторонництва і висту-

чили ся до соймової лівці. Таким спо-
собом з краківських послів-остав ся ли-
ше проф. Я. Яворський в краківським сто-
ронництві, котре числить 22 послів, а
соймова лівця зросла тепер на 30
членів.

Сеї розклад, який почав ся в поль-
ським політичним таборі, буде мати чимал-
вий вплив і на долю виборчої реформи.
Коди доси консервативні живла опирали
ся виборчій реформі соймовій і намагали
ся рішити сеї справи провалити, то тепер
они затримовані напружать на поладу
сеї справи ще в теперішній сесії,
бо бачать уже тепер, що неполагаючи
виборчої реформи дасть лише оружье в ру-
ки опозиційним живлам, котрі навіть на
основі старої ординації виборчої готові
здобути при розбурданій тепер свідомо-
сти широких верств народних стільки
соймових мандатів, що в повім соймї ре-
форма вивалє ще більше далекосноголо,
як сего бажала нинішня соймово біль-
шість. Тимто краківське сторонництво з
д-ром Божинським і Я. Яворським зма-
гає до компромісу і подає в Сзас-ї нові
условія що до виборчої реформи.

Уступлячи що до загальности, посе-
редности і тайности виборів, соймова
правда домагає ся від лівці зречення
що до рівности виборів, а крім того
вимагає окремої конструкції сойм-
у, кладучи нагу на се, що галицький
сойм є одним ким польським
соймом, а по заведено загальною і
тайною голосованні отратив в поль-
ський характер і дантого на поладу
правди повинна бути обезпечена
більшість, дозвіла до задан на
родних і суспільних. Др. Бо-
жинський бажав таку більшість обезпе-
чити особливо п'юральностию
висшої урядничої інтелігенції (золото-
кофнівних урядників) польського живла
при соймових виборах.

Соймова лівця, заявляла, що не
принимав є вєнесєн д-р Божинський
за основу переговорів з консерва-
тивною більшістю і тим способом можна
важати се вєнесєн погребаніи.
Між причинами наводять лівця, що на-
черк Божинського впроваджуючи занад-
то в тісних кругах виборців оперту за-
ведову групу не личив з засадами демо-
кратичної еволюції суспільности і роз-
в'язку народних сил, і не дав тринности
реформі. Лівця обстає при своїм начерку,
але для улекієннє порозуміння готова
згодити ся на такі зміни:

а) Підставою повинна остати група
за загальною голосованні,
а число мандатів 102 має бути доповне-

не мандатами жертвованими в начерку
правди числом 26 т. зв. курії заводної
праці умової (інтелігенції). Сї групи і
групи загальною голосованні мають чл-
висті 128 мандатів, з чого 78 має при-
пасати на сільські округи а около 50 на
міські. В сій групі голосованає в загальне,
безпосереднє, рішє і тайє.

б) Група доповнячою по-
передного начерку демокр. клубу разом
з вірлістами з сьом 52 мандатів, могла
бути підвиснена на 80, в тім числі
середня і велика власність.

Рільничча група має числити
около 44 мандатів, група торговельна
і промислова та реміснич-
а около 24 мандатів а цена податковий
має бути вищий для торговлі і велико-
го промислу а низший для ремесла. Се
предложено правди.

Для послїдовности лівця заняла
відорне становище також суироти реакці-
онної вєнесєн Старк живльського.

В его начерку навіть загальна
курія не має ціки загальности, бо
виключає неграмотних і не
оплачуючих безпосередних
податків. Він задержує лише тай-
ність виборів, щоби тим способом покри-
вати можливі неправильности виборів і
надування.

Консерватисти старого типу радїб
отже не тільки задержати 44 мандатів
дотеперішньої більшої посїлости і 12 вір-
лістів, але обезпечити собі ще й ті манд-
дати, котрі доси забирали з сільської
курії.

Вигляди виборчої реформи пред-
ставляють ся отже в світлі великої непе-
вности.

Вісти з Угорщини.

(□) В Угорщині, де „погінчана на-
ция“ (се вєслов придуманий керманцями
Угорщини для означєннє упривілейованої
мадарської олігархії) користує ся кон-
ституційними привілеями, починає ся зай-
мати на світ, починає будити ся націо-
нальна свідомість в ширших верствах
немадарських народностей. Саси (угор-
ські Німці, поселєні головно в Сисагуро-
ді), котрі були доси вірними прислужни-
ками мадарської більности соймової, на-
ріджують ся тепер поважно над злукою
зніжними представанками мадарських
на родствій в угорській соймї. Такім спо-
собом і вєсьмівуваний німецький Міхель
починає рухати ся.

Хорвати, огрічені на видєнське пра-

нительство, що мимо великих прислуг виданих Австрії в 48-ім і 49-ім році XIX ст. лишило їх на погалу Мадярам, сподівалися добути сі рівноправности в Угорщині в порозуміню з Мадярами, домагалися всі в прудженя Дальмації до «Угорської Корони», послабляи змаганям мадярських независимців проти Відня і Корони та затвердили сей союз з Копультивними у відомих рьшких (фіноманських) резолюціях. Тепер отамали ся Хорвати, що копультивні керманці уживають їх лише тараном до розвита монархії і поки ще оспигнули державу самостійність і окремішність, топчуть по азіякськи права хорватського народа та по всіх усяодах переводять з усею насилою мадяршеня. Хорватський посол С у п и л о, котрий доси все виступав остро проти «Відня», починає на превелике зачудованя світля змінювати свою політику і вже наклукну до злуки Хорватці з Дальмацією себто з Австрією.

Поклик сей найде певно голосний відгомін в краю супроти безмежної бути мадярської. Навіть в Босні, де особливо за управя Бурина почав велым зростати вплив мадярський, відозвав ся могутий і поважний голос провідника католикських Хорватів боснійських за злукою Босні з Австрією.

Лех Арноуді (шкільний закон і виконний розпорядок, вимірний на довершене змадрженя інших народностей в Угорщині), котрий «Руслан» недавно привівъ окрему статю, викликну вже самообороною між мадярськими народами. Греко-орієнтальні єпископи під проводом митрополита Метаню ухвалили таку резолюцію: Східна Церква застерігає собі й на дальше право, дбати про удержаня піроісповідних шкіл, щоби не поборити державних підгом (з побиранем державного додатку на школи привнеолені они виконувати постанови змагоучи до мадршеня шкіл). В громадах, де поселені унітїя побіч унітїя і де нема ісповідних шкіл, повинно утворити ісповідну школу те ісповідає, котре орудує більшими грошеними засобами.

Отак обезпечують угорські Волохи свою школу проти змадрженя. На угорській Русі мали шкоти кріхтукі руського характеру так доки, як довго рускі владики і духовенство удержувало ісповідні школи і ісповідну учительську семінарію. Одначе перегомом і рускі владики і духовенство підлягли мадярському впливові, а навіть стали ему ренно пособляти, запроваджуючи для приподобаня мадярським керманцям політичним проти виразної папської заборони мадярське богослуженє замість церковно-славянського, а з укривленем (власливо в Угорщині удержувалені) шкіл і наділенем їх додаткам з державного фонду шкільного, потрапали ті школи ісповідні а з ним і руський характер. Справедливо отже звертає ся словачкий съвѣщеник-народозомбєць Г л и н к а на Велеграді до присутних там Русинів: ратуєть своїх братів в Угорщині, бо зовсім пропадаєт в мадярських потоці. Але наші радикальні редактори в «Ділі» противні ісповідній школі, бо нехай она буде чужа народом, щоб лише там не гхнудо церковним і повівським духом!!

Цісар Вільгельм II. під прапором християнізму.

(*) Місто Мемель у східних Прусах обходило в сім році 23. вересня 100-літє річницю двох важних історичних подій, які в нім 1807 р. збули ся, а іменю схоронена в нім в найкритичніших хвилях за наполеонської війни царського двору і договору заключеного там (28/1) між Прусами а Англією. При відомому пам'ятника постановеного на нагоди сих сотних роковин сказав цісар Вільгельм II. бесіду, як засіди, в так широх-християнським дусі, що варта би дуже, щоби ві прочитали і над нею бодя кріхтукі призадумали ся наші «patres patriae» з табору «Діла».

«Рік 1807 учить нас — говорив цісар Вільгельм II — що нове життя народа знайшло свою основу і своє жерело, коли народ війшов сам в себе. Коли зустрінули его тяжкі удари долі, він не повставав, як то часто случало ся в історії народів, в невдачностях проти пануючого дому, але йдучи за прикладом достойної королівської пари, віддав си і у своїм відданю си пізнав, що караюча рука Бога спустила на него досявід. То то пізнав за. едо народ до вгліненя в, а вгліненя в себе мало сей наслідок, що він пригадав собі на слово Боже, одним словом, що він повернув до релігії.

«Чим більше ми є в можности здобувати собі визначне становище у всіх обстагах на світі, тим більше повинен наш народ у всіх своїх станах і завоодах об іти пам'ятати, що також в тій річї треба узнат: управу Божого провидіння. І німі се має те саме значіє що перед столїтами: треба н а с а м п е р е д п і д н е с т и о ч и в г о р у в т і м п е р е с в і д ч е н о , щ о у н а с п р о ц и т а є , щ о н а м у д а є с я , в с е т е з д і й с н и л о с я ч е р е з з а р я д ж е н я з г о р . І в у з н а в а н о Б о ж о г о з а р я д ж е н я м и б у д е м о в е р г н у т и д і л а т и , я к д о в г о є д е н ь . Тоді кожидий може йти до свого занятя вчений до своїх книжок, коваль до свого кленала, рьшник до свого пласта, жонір до свого меча, і своє ремесло так управляти і вести, як лицю в кріпкомую християнство і Нім цєви».

Дійсно, кому лише добро нашого народа лежить на серці, що будучину нашої Вітчизни не хоче будувати на багнї гнилых переминаючих як нїтер доктрина, але на вічній Бозом в серцях наших вишисанім а Христом викінченім праві, сей повинен собі тоті слова Вільгельма II. добре запам'ятати і за его прикладом вводити християнізм в публицне житє і то тим рьшніше, в чим прикрїпний положено зводиться ся наш народ.

До чого доводить москвофільска паморозка!
(Як має зробити ся «адін народ»?)

(□) Наші домородні москалі заповняють перед широким світлом і на сво-

їх вімах, що в лишє «адін народ» від Карпат по Камчатку, що є «адін руський язык», а тимчасом самі проводирі москвофільського не навчили ся сего оберусського языка¹⁾, хоч ще старий Б. А. Дидицький заявляв, що можна «в адін час навучити ся Малорусину по великоруські²⁾». Отже тепер якісь О р і є н т а л и с т я в «Галічаніні» наклукну «русскую маладжоз», щоби она устроювала курси московської мови для селян. Сеж найкращий доказ, що нема одного языка руського, а єсть окремішний українсько-русський, а другий великоруський, а власливо московський, котрого не уміють добре навіть самі редактори «Галічаніна», «Русского Слова» і інших москвофільських «зданій» а беруть ся вичити дружих. Ось що пишє сей О р і є н т а л и с т :

«Но не менше важное дѣло и мол просба: обученіе русскому языку нашей крестьянской молодежи. Сколько русских студентов, столько чередь годъ курсьекъ русскаго литературнаго языка по деревнямъ! Беать этого языка вперед, къ тѣмънахъ кружкахъ интеллигентноу, народныи массы бы будутъ и впередъ задыхаться «рутенщиной». Это самая главная точка дѣятельности посѣлѣ в разднованнаго нами возрожденія нашего единства в сѣ державноую Русью (значить: а Росією! — Ред. Рус.)

«Кому же обучитъ русскую армію родному языку, какъ не намъ, будущимъ генераламъ (може і генерал-губернаторам. — Ред. Рус.) Посѣлѣ насъ вы будете сражать ся за родину и ея достояніє; такъ и сморгите, чтобы у васъ была и армія, которая бы васъ поила и по духу и по слову! Здача не трудная, добрая воля у насъ єсть, а гдѣ добрая воля, тамъ и великія дѣла. Если же добавимо, что сама мысль происходить отъ великаго по нѣбъ времена мыслителя, значить отъ народа, а я предъ вами только толкователь этой мысли, то не сомѣняю ни на минутку, что вѣрные сыны этого народа, цѣль его, наша студенческая молодежь, исполнить это требованіє, и черезъ годъ, черезъ два, своимъ трудомъ, дасть русскому народу то, что ему отняли враги, значить, родную рѣчь — великій могучій русский языкъ. Vivat academia!»

Просимо відновити передплату.

Новинки

— Календар. В середу: руско-кат.: Трофіма; римо-кат.; Людегарда. — В четвер: руско-кат.: Евстахи, Татїан; римо-кат.: Кандїда.

— Зміна в нашій редакції. Пан Лев Лопатинський, довголітній редактор папської часослони, який вже від місяця бує на відпустці, уступив а нашімним дзем дефінітивно з складу редакції, відстоюючи на практику до суду, потрібну їм адекватного заводу. Присїй нагоді складаємо п. Лопатинському щирї желаня повних успіхів на новїй дорозї его діяльности. «Львівський «Сонд»» якъ зачуваємо

Галиций сойм.

Засіданнє в 30. сереннє.

має на приміт куно дуже гарної реалістично, що розмірю невсюк ціну і від корисним усюванним сплати. Згадає реалістично лежить вправді на передмісто, аде як раз на такім, де руске населєне є найчисленнїше. Розклад реалістично є додній від буювоу салї і чинашовї каменцї, а нїшї стоїть на пїшїм ґрунтї так будинок, в яких вже можна бїти урядити простору салї бїмачежчїку зї сїєнодоу за аматорскїм вистав. Куно згадає нїшї реалістично бїде зложити від ухаєли секції фїнансової, старшїна і вїнци загальнїм зборїм, які по чергї мають збирати ся на засїданнї в найбільшнїх дїлх. Слїм бї прийшло до купня ілїк неубуд. реалістично лївїським «Сокосом», то домагає, що се так правїтьво, енергїче і суматїне товариство може чїснїти не лише на матерїялу помїч сїюх 350 і купнї фїній аше і на помїч вїє найпоу спїсїлнїста, як вїєчї соїськеї орґанїзації бачити на кожїм кроцї.

— **Маданє учителї середнїх шїлї.** В останнїм часїм Музеїм, ґрунту учителї востаннї шкїлї, поставленю жєвїє до вїєсовї ради шкїльнї, яка тепер їмєнеу учителї середнїх шїлї, аби надаєла службу по прагматїку, а по нїм бї наступати, аби перенєсїти в сїм службї дорозї прїчїночно лїше у шкїльнїх дїєспїлїтарнїх нападках, та шобї се не робїло без вїєчї тїх, що мають знати мїєнї по перенєсїннї і без вїєчї директорї дотїчнїх шкїлї. Крім того Музеїм домагає ся, аби їмєнїшї і перенєсїти учителї шкїлї середнїх шкїлї вїдїстїлї ся не в червнї і лїпнї, аде в кїнцїм шївнїа аби найнїєнїше з по-латком мая.

— **Дра Зобнова,** профєсоря правнїчного вїдїду в Загребї, напомає землїка, запропає болгарске правїтьво на катєдру цивїльного права в унїверситїтї в Софїї від дїєчї корїсьним усюваннїм.

— **Академїка молодїкї** перебуваюча в повїтї тернопільськїм, терєбовельськїм, скалатськїм, зборїськїм і зборїськїм наміряє оснєвати власне товариство і в тїх пїлї збирє ся на сїмєраду в комнатах «Бодї» в Тернополї дня 3. с. м. о. 6. го вечєром.

— **Сїад партїи в галиций соймї** прїєдставїє ся тепер в такїм вїдї: велика власнїсть іє сїуднї в Галичїнї т. зв. «Подольськї» в 51, вїє власнїсть іє захїднїй Галичїнї 80, клуб аграрнїкї в 7, дїєчї консерватїст і — разом консерватїст 89. Центр 11, дїєчї центроцї 3, лївїцї 33, лївоцївнї 4, Русїнї 16, Нїмцї 1, соціалїстї 1, опороженїї 3 мандатї.

— **Иза Стєль.** Кїлькє мїєсїцї тому в пїєднїєнїй Америкї, в Перу, знаїдемо величїєнїє поклада ґрунту, якакожчїєнїє в собї значнїй процєнт мєтала ванадїї. Сїї дїєлбок має надзвичайнє значїне для ставлїє промїсловнїста. Рїч в тому, що мєталь ванадїї, коли єїє додати до звичайнїх сталї пїлїє в найбїльшїм стїпї (0,4—0,20 процї), настїєжїя поїльшїє вартїст сталї, що вона робїть ся значно кращєю як так званїя нїєкєлєвє криїта. Така ванадїєвїє сталї була вїдомїя рїє ранїше, аше їїє не надавала шїрокого практичного значїня через те, що ванадїї добуває ся в дуже малїх кількїх і коштуєвє ґрїчї дорознє аше золотю. Ванадїєву сталї вивалїє тїлїє на дїєчї частїнїя автомобїлї та на пїцнїрї. Тепер же, коли ванадїї значно подемнїє, вїєросїє в ванадїєнїй криїтї мусїть вїстївнїти звичайну сталї з усїєї сталевї промїсловнїста. Для експлєватуцї знаїдевнїх копалнї в Перу заснувало ся акцієнне тов. «American Vanadium Co», яке не то давно робало демонстрації виробленїя ванадїєнїй криїтї в Пїтсбурґї перед товариством мєталургїї. При сїм виявлєно, що нова сталї дуже легко кує ся і вїєпрямєє ся кращє, нїєж якїє зєвїє; вона легко обгоче ся на станках; дуже тїччїка і кїлькє раз мїєнїшнїя нїє звичайнїа. Така жє нова вона має всї данї на шобї бучити кує ся, аже тепер нїє не мєсїєлїя поїмє узнати собі, аже тепер нїє не мєсїєлїя бїтї в сталевїї індустрїї, що вдалїє всї машїнї, коїмї вона бїтїє вроблїєтї ся з нової сталї, будь зїєнїє лїєвїє і мїєнїшнїя. А се буде мїєтї значїне для поїльшїєннїя всїєкї продуцїї. Але найбїль-

ше нова сталї стане в прїгодї в зєвїєнїїтї, зєвїєнїїтї та морєвласнїстї.

— **Загїногїзована лїєвїєнїє** пїлї Надїїя поїснєвала ся оїнолї в салї готєлю «Контїнєнтал» у Вїднї своєю ґрому замудуєвїєлєю числєноу зїбрану публїку. Пїлї Надїїє в родом з Америкї і вїєзначєє ся неубєдоєно кращєю. Іздатїє імпрєсарїє Салмєсонє і продукує ся перед запропаєноу публїку за вїєсовнїм шїмєм вєстї; про сїє оїнолїєнїй вїєстї у Вїднї допосїє, аше вїєчї оїє: Коли ґрому поавобїєлїє Салмєсонє вїєвралє шїю Надїїю на естраду і посадїє єїє на вїєсовї криїтї без порчї напорїтї велєкого стїєного зєрєкала. Сам стєтучї за нє, трїмачюча в рєчкє малє зєрєкало, що лїчїє є пїлїє з лїєвнїя вїдїєвїєла єїє від малого а потїм від велєкого зєрєкала і падає на лїєчїє пїєвїєстїя. Хєлїю вїєвдалєє ся оїє шїрокоїм оцїмїє в сїєлїтї, потїм прїмїчуєвїєлїє повнїє і загїногїзована заснєла. В тїм стєпї імпрєсарїє повнїє єїє до фєртєннїю і посадїє на табурєтї. Перед тїм єнє розданє публїчїє слїє поєвєрх 70 композицїї, з яких кожодїє мїє вибрати однїє і назвати єїє вїдєгратїє. Крім того ґоїє мїєлї прїєвнїєтї з собою нїєбуть фєртєннїє композицїї, навнїє в рєчкєснїє, і давнїє їє вїдєгратїє. Імпрєсарїє завязєвє оцїє Надїїє і ставлєє перед нєю на поїлїєтї нотїє однїє по дотїчх. Она грєла кожодїє тїєр дїєчї, пока нотїє стоїєлї на фєртєннїє. Гра вїєходїєлїє з повнїм артїзмом. Одєн їє слухачїє профєсор музїкнїє напїєвє на мїєцїє музїку композицїю, а артїстєка загїногїзована і з завязаннїєм оцїмїє вїдєгратїє і ту композицїю. Коли нїхтє в публїкїє не жєвєє ґрїє імпрєсарїє пїєдїєв шїю Надїїю з мїєцїє, роззєвєєлїє їє оцїє і дїучєр в лїєчїє. Она пробудлєє ся сїєчас і вїєдїєвїєловала ся здїєвнїєннїєм публїчїє.

— **Вїєнєчє** н. Омєлїєнїя Котїєє, учнїє. Богослова, з поїєю Софїєю Вєнґрїєвнїєю вїєдбуло ся дня 23. м. м. в Яєвїєрнїку. — **Вїєнєчє** н. Васїлїє Гучєк, учнїє. Богослова, з поїєю Зєнєю Шведлїєвою вїєдбуло ся нїєнїє в Полячїнї коло Мєдєвнїє.

Опїєвїєстїє.

— **Рєпєтєр укр-русскєго народнєго театру у Львовї** пїлї дїєрєктєрєм Іос. Стєлїнєк. (В салї «Яд Харузмї» при уа. Бєрнштаїнїа. Початок о. 7. год. вечєром.)

В сєрєднї днї 2. жовтнїє с. р. другїєй раз «Надїїя» рїєбїєчка дїєвїє в 4 дїєчї Г. Гарєрмїєса.

В чєтвєр 3. жовтнїє с. р. «Вїєнїєвнїй сад» пїтїка в 4 дїєчї А. Чєховє.

В суботї 5. жовтнїє с. р. «Проданє на зарєчєннї» опера в 3 дїєчї Ф. Сметанїє.

— **З перемїєннїє епархїї.** Прєвєнту на Добру, прїєвєсовнїєго дєканєтє, одержєв о. Іван Прок. Зїємнїєвнїє від конкурсово ґєнїту дїєстєлїє о. о. Алєк. Очабурк, Юрїє Вєрєшнїєкї і Анастїєй Котїєє. Стєрґуцїєннїє одержєлїє о. Ем. Вєхнїєннїє в Турчєчкє, Мах. Дороснїєкї в Дубєчкє, Пєтєр Шїдєрєнєкї в Гїєчїє, Юлїєн Дїєлчєк в Яєвубоїєнїй волї, Ант. Брановскїє в Ґорґуцї, Юлїєн Сємбратович в Шєнїє. — **Повнїєставлєнїє прєвїєтєрїє** одєржалїє сєвїєнїєннїє о. о. Алєк. Козєнєк в Пєдємнїєчїй, Кароль Дєвїєднїєчїє в Чайковичкє, Іван Логїєнскїє в Болєвнїєчкє, Духю Топольнїєчїє в Шлєпєчє, Осєн Марєвнїєчїє в Сокалїє, Анастїєй Пєтєрїєк в Вїєлїєчїє, Пєсєф Лєпшїєвскїє уґрєв в Карлїєнїє. — **Замїєдлєствїє в Торокє,** совєльскєго дєканєтє, одержєв о. Дєм. Мїєхалчєк. — **О. Алєк. Пєслєвскїє,** парох в Лєжєвїєчкє, увїєнїєннїєм їє обв'язкує учнїєлїє дїєтурїєкї при у чїєнїєськїє сємїнарїє в Рїєднїє, а на єго мїєсїє увїєнїєннїєм дїєчїєм учнїєдєм о. Іван Кампїєвскїє, парох в Зєлїєчкє.

— **Курс русскєго язїкє** в шкїлї їм. Шєвченкє у Львовї (уа. Сїєктєвскє 47) для дїєчїєт мїєтєх шкїлї, в яких русскєго язїкє не учать, розпочєвє ся. Вїєдїє Рус. Тов-а педагогїчєноґо прєвнєстє о. о. кєтєдїєчїє, шобїє заложчїєннїє русскїє дїєчїє, аби кращє рїєчїє зїєнїє рїєчїє мїєнїє і тїм самїєм не їєднєвнїєчлєвєлїє ся від русскєго народу і русскїє Церквїє.

— **З Камнїєчїє стр.** доносїть, що концерт в чєстї Шєвченкє заложнїєннїєй на 6. с. м. вїєдлєжєтє на пїєнїєшнїє.

— **Зї Сїєлєво.** Надєвнїє, вєг. зборїє залєвнїєвоу дїєчїє «Вєрєвнїєкї» вїєдбулїєтїє ся днїє 1. с. м. о. 2. год. по нєчїє в вїєчєрнїє «Русскєго Камнїєчїє».

По вїєднїєннїєм вїєлїєвнїє мїєк мїєнїє бїлїї їєтєрєєлїєннїє: пос. о. Яворскєго в сєрєвнїє марнєвнїєннїє громадскєго мїєлїє нїєтєм і пїєсарєм в Нєдїєлнїє та днїє Олєксїєннїєго в сєрєвнїє однокрїєчкє Волє Яворскєго, крєвнїєй марнїєшкє прїєвнїєвнїє шїрїє шїєннїє помернїєй матєрїє нємїєннїєкє б. п. ґр. Катєрїнїє Пєтїєннїєкї, якого поїєєлїє вєсїєлїє стєчїє. За однїєннїєннїєм аґєодлєно посудєвнїє марнїєшкє заповїєдєє лєжєнє нємїєннїєннїєм вєрєвнїє спочуваннїє також зєдлєє стєвєржєннїє вєзїмєннїє мїєк соїємом а нємїєннїєном ґр. Пєтєчєкєм.

З дїєннїєм чєрғїє пос. Скалєковскїє мотїєвє увїєнєє на пїєдвєєннїє основнєго капїтєлу красєвоґо банку до сумїє 150.000 К. Вєнєєє вїєдєслєно до сєвнїєкїє комїтїє. Потїм вїєдєслєно до тоїєж комїтїє увїєнєє, що до заложєннїє доєвнїєннїє стєцїєй кєрємїчїєкїє і нафтовїєй при полїєхнїєчїє у Львовї, що до заложєннїє загальнїє шпїтїєлїє в Косєвї і Надїєрїєнїє і кїлькє увїєнєє, що до поїєбраннїє мят.

По прїєвнїєтїє замїєннїє рєчїєннїє за 1906 р. з прїєвнїєннїєннїєм фонду, розвнїєдлєє ся прєсторє дїєкусїєннїє над зїєннїєм бужєтєноґїє комїтїє в сїєннїє увїєнєє, що до увїєлєннїє заложєннїє дєвнїєннїє стєцїєй кєрємїчїєкїє і нафтовїєй при полїєхнїєчїє у Львовї, що до заложєннїє загальнїє шпїтїєлїє в Косєвї і Надїєрїєннїє і кїлькє увїєнєє, що до поїєбраннїє мят.

По прїєвнїєтїє замїєннїє рєчїєннїє за 1906 р. з прїєвнїєннїєннїєм фонду, розвнїєдлєє ся прєсторє дїєкусїєннїє над зїєннїєм бужєтєноґїє комїтїє в сїєннїє увїєнєє, що до увїєлєннїє заложєннїє дєвнїєннїє стєцїєй кєрємїчїєкїє і нафтовїєй при полїєхнїєчїє у Львовї, що до заложєннїє загальнїє шпїтїєлїє в Косєвї і Надїєрїєннїє і кїлькє увїєнєє, що до поїєбраннїє мят.

Прєфєрєнт бужєтєноґїє комїтїє, пос. Скалєковскїє прїєдєкладє до ухаєлїє красєвоґо отєїє увїєнєє: 1) Сойм прїєвнїєчїє з мїєцїє фонду сумїє 500.000 К. на удїєлєнє помочїє населєню нємїєннїєному жїєвнїєннїєм нєстємнїєм в р. 1907 до дїєспєсїєчїє ґр. вїєдлїє Краєвнїє вїєдлєє мотїєвє в грєнїцєх сїє сумїє удїєлєннїє бєзвнєрнїє заложєннїєм на закупнє зїєбкє і пшєнїє, а також заложєннїє на гнєрїєрїєчїє, а пїєслїє власнєно судує мотїєвє прїєзнати також поїєтїєм сєвнїєннїєннїє на публїчнїє рєботї, що до достєрчїєннїє населєню зарпїєкє. ґр. вїєдлїє вїєдлєє в порєднїєннїє з с. к. правїтьвом удїєлєє удїєлєннїє тих заложєннїє оґлєду на держаннїє фонди прїєвнїєчїє призначєннїє на тїє пїлїє. 2) Сойм вїєвнєє п. к. правїтьвом удїєлїє населєню нємїєннїєному жїєвнїєннїєм нєстємнїєм в держєвнїє фондїє а також шобї а) зарпїєд вїєднєєєннїє подєтєкїє ґрнїтучїєх з ґосподєрствє нєвїєзвнїєннїєм нєстємнїєм і спїєннїє еєкєкїєннїє залєжєчїє до тїєх ґосподєрствє; б) прїєвнїєчїє значнїєшнїє кїєлїєкїє солїє для товару, шобї єїє роздєлїє бєзвнїєрнїєм рїєчнїєм нєвнїєннїєм недостєчнєю пшєнїє; в) вїєдлєє вїєдповнїє зарпїєдєннїє в сєрвїє нїєннїє мїєшкїє; 3) прїєвнїєчїє тарифнїє пїєлїє для перєвозу пшєнїє і солїє для товару а також зїєбкє прїєвнїєчїєноґїє на засїєбє одєрєжєннїє населєннїє. 3) Пєтїєчїє пєвєдєннїє зїєннїє комїтїє, прєдєєє соїєм ґр. вїєдлїєннїє до прїєвнїєрїєннїє пїєдлєгєтє.

В загальнїєм дєбєтїє над сїм зїєвннїєм зєбєрєє першїє голос поєсод ґр. Могїєлїєннїєкїєй, зєвнїєчючїє, що комїтїє бужєтєвоє або не адеє собїє справїє в рєзїмїєрїє недорєвнїє або не думєє на сєрвїє зарпїєдїєтїє єго наслідкїєм. По прїє недорїєчїє жїтїє, який вїєвнїєлїє пїлїє поєє просєє, потєрпїєлїє в лєкїєх повнїєчє тїє їєннїє вїєннїєннїєм плєдїє в наслідкє поєстїє, як єїє в Свїєтнїєннїєчїє, де она зїєвнїєчлєє кукурєдузїє їє бїєбує. Шобї вєрзрємнїє рєзїмїєрїє нєстєчїє, трєба не забувати, що у нас зємєльнєво однїєннїєм вїєє не мєрґє або ґєктєрє аде чєрткїє! Заложєннїє прєвнїєчїєноґїє комїтїєю в сумїє 500 тєє в прїємїє сїємїєно малє, бо на однєго чєловїєкє прїєвнїєє шєє 9 с. заложєннїє! Ізєє стєє ставнїє увїєнєє, шобї заложєннїє удїєлїєє в вїєсннїє прєвнїєчїєноґїє у вїєнєєно поєє, Стєпєнскїєго т. є. 2 мїєл. корєн. При кїєннїє сїєннїє вїєрнїєдїє поїєбнєєєтїєє за тїє, шобї заложєннїє, як она має матїє який уєпїєк, була удїєлєннїє сїєчас.

Пос. Мєрєвннїєчїє мотїєвєє своїє вїєнєє, аби соїє малїє цїєчїє поїєстїєноґїє корєстїє для оїєкнїєднїє, та шобїє крєвнїє заложєннїє удїєлєннїє в прїєпорєцїєннїєм вїєсннїє поїє дєрєжєвнїєчїє.

Пос. др. О. Сєвїєннїєчїєкїє їє обгворєноє вєгнє сїєє др. вєннїєчїє однїєм, що она прїєйшла нєдлєвнїєннїєм рєдлєкє їєєє зєє пїєвннїє, бо жєдлїєо тїєчїє голоноґїє о оєвннїє засїєбїє. І колїє мїє нїєннїє

ухвалили й значні суми на засвія життя, то се буде за пізно. Але можна селянам помічи бодай посредно через уможливлення силати додати затлячнен на засвія. Комісія мала проти внесеня бесідника сумівля, чи та катастрофа була загальна і значна. Мож признати, що комісія мала за мало матеріял до оцінки розмірів катастрофи, але той виновоти як раз ради повітря, які тих дат не достарчали! Се однак не вклячує того, що катастрофа є загальна та що треба уділати значної помічи терпячому населеню, коли не має прійти до страшного голоду. Тому то просить налату, ухвалили внесенє пос. Могильницького, а колиб его відкинено, то щоб уділати бодай запомоги в сумі 1 міліона корон. В дальшій частині промови полемізує з виводами перебесідника.

З поміж записаных до голоу бесідників вибрани генеральними бесідниками „проти“ о. Яворський, а „за“ пос. Шмігельський.

Пос. о. Яворський значачу великі розміри живялових нещастя сего року та доказує, що запомоги не дістають ся до рук потребуючих, але йдуть на випні піли після злободі старості і повітряних рад. Вкінці староста заявляє, що буде голосувати проти внесеня комісії, а за внесення пп. Могильницького і Олесницького.

Пос. Шмігельський описує великі розміри живялових нещастя на Поділю і значачу, що при роздачі запомог дільот ся надужити, тому заявляє ся за складанем звіту кривдливом з роздачя запомог.

Промовляла ще референт п. Скокельовий, Гагачаковський, Куралович і Гурик, почім прийято внесенє комісії і п. Меруновича.

При дальшій дискусії над ло о в е к ц и м з а к о н о м промовляв пос. Шмігельський, а о год. 2½ переверано засіданє до 6. вечером.

Вечірнє засіданє.

Голос забрав пос. др. Король і доказував, що предложений проєкт ловецького закона зовсім не відповідає бажаням селян, а постанови що до винагородя шкід не забезпечують прав селяньского населеня. Вкінці заявляч, що руский клуб буде голосувати за переходом до подрібної дискусії.

В загальній дебаті промовляла ще пп. Єнжайеович і Гупка, почім приступлено до подрібної дискусії.

До § 1. ставляв поправки пп. Станіньский, або вільно було посповати кождому на своїм ґрунті. Пос. о. Яворський і значачу, що поліванє стало забавкою панів на шкюдю селян і відкинуло ся до послів-адамчів, аби показувались при ухвалюваню сего закона добродіями селян а не стаяли на тебе їх прокляти. При голосованю ухвалено § 3. після проєкту комісії.

До § 4. внесенє 13 поправок. З поміж них прийято поправку, що вільно завувавати селяньскі ловецькі слідки.

Почім маршалок замкнуч засіданє і пачивач наступаче на вінні раю.

На віншійнім засіданю пос. Абрагамович поставив внесенє на відосанє цілого законопроекту назад до комісії. Проти того остро выступили пос. Олесницький, Станіньский і ин. Вкінці маршалок заявля, що усевна ловецький закон на салдуачу засіданє в четвер.

Посмертні пошівости.

— Катерина з гр. Браніцьких гр. Поточка, матір Експ. замінска гр. Андрия Поточного, упокоила ся дня 30. вересня в Крековичих коло Кракова в 83. році житя. Покійна разом зі своїм мужом бл. гр. Адамом брама чиняну участь у політійнім вивольній руху польскім. Ст муж поч. гр. Адам, जो сомовийсь похоло в 80-тих роках відвисся ся великім прихилом до Русинів і був одним з тих дуже нечепених польських велмож, що бажали рпівновярности для галицьких Русинів. В. М. п.

— **Генрих Ревакович**, один із найвизначніших і найстарших львівських дзвонікарів, редактор Кугур-а Iwowski-ого, радий міста, ідейний публічний діяч, упокоїв ся вчєра у Львові, в 71. році житя. Покійний був родом Русин і греко-католик, однак вихований на Полкиа служив ціле житє польській суспільности. В. е. п.!

Телеграми

з дня 1. жовтня 1907.

Відень. Нині по полудни Суаути відбуваю ся ся в Будапешті дальші угодові переговори. Австрійский міністра виїхала до Будапешту.

Буапешт. З огляду на запомінуєму демонстрацію, сувапелітї на день 10. с. м. міністерство велїлице загро во велїлицим функционерям віддаленєм зі служби кождого, хто возьме участь в демонстрації.

Тегерн. Перський парламент ухвалив заведенє конституції.

НАРОДНА ГОСТИННИЦЯ

Готель, ресторана і каварн — ріг ул. Сикстуської і Косповна у Львові.

Приймає дня 30. с. м. о. Ем. Дудрович з Богатківця, Анна Могильниця з Палайнів, о. Ник. Григорович з Навішів, о. Ем. Каленко з Самотія, др. Николай Лагодницький з Делатина, Вас. Павлюк зі Стрия, Мах. Луцвий з Луки.

При закупії товар в просимо покликувати ся на анонси нашої часописи!

Colosseum
в пасажи Германії

при ул. Соняшній у Львові.

Нова сензаційна програма,
від 1. до 15. жовтня 1907.

Шпедено о год. 8. вечер представляє. В невідї і сьвятя 2 представляє о 4. год. пополу і о 8. год. вечером. Шо п'ятниця High-Life представляє. Билети вчасніше можна забити в конторі Пльона при ул. Кароля Людвика т. 5.

! Кашель !

Хто на него не звертає бачности гринішати проти власного тіла!

КАЙЗЕРА

Грудні-Кармельки

з 3-ма соснами.

Лікарсько випробовані і поручені проти кашлю, хрипки, катару, флегмї, закатарено устної ями.

5/20 нот. дол. сьвідочте доказує, що они додержують, що приривають.

Пакня 20 і 40 сотиня.

Доза 80 сотиня.

набувати можна у всіх антках, дроггериях і ліпших коринних торговлях.

СОРУЛ Жукки можна набувати в „Со- і паперці ільскім Базарі“ у Львові і у всіх торговлях в краю.



Трівкий і певний зарібок від 20 до 30 К тижнево

Можє мати кождий, хто буде працювати на олівентийній „дочлїт“ машині **Сінґера**.

Ані як ані час не можють бути на перешкоді. Віддаленє не має жадного значіння. Докладне вичненє лярю.

На бажанє пославмо учителя до дому. Скінчені праці прїймаємо до дальшої відправки.

Перше галїцке підприємство домашних робіт польночювних на довгих машинах до плетєня.

Лїбавь і С-ка Зареєстрованє товариство торговельне Львів, ул. Кохановського ч. 39—34.

Не купуйте кулістїх машин, бо они без вартостї. Жалайте проспекті. (14—?)

Контора виміни

д. к. упр. гал. акц.

Банку

Гіпотечного

куплє і продає

всїкї

папери цїнні і МОНЕТИ

по найдешевшїм курсї денним не числячї мїлкої провїзї.

Товариство взаїмних обезпеченя

„Дністер“

у Львові, при улицї Руській ч. 20. (дїм власний), приймає обезпеченя будинків, всїяких річок домашніх і господарських, збїра і пашї на случай шкід заподїяних через пожар. Оплата премїй маля, а крїсть для погорніших велїка.

Школа збудуєч і виплачує „Дністер“ з найбільшою скоростю. При оцінї шкідбувають зарплатенї 2 господарї з сїянї з поміж членів. Дотепер виплати „Дністера“ 12747 відшкодованє в сумї сїм і пів мїліоня корон.

Закї по скінченї року звертає ся членам. Звороту за р. 1906 доставляє обезпеченї членї по 10 сот. за кождо корону заплаченої річки премїї.

Бачи членів у Львові і в Чернівцях, Кася сподїюєч у Львові, і т. д. прїймають пошлї „Дністера“ при удачливом плзаччї.

Жителї обезпеченя прїймає „Дністер“ для Краківського Княрства, а провиню від такїх обезпеченя відступає „Дністер“ на добродїїні члїні.

Посланєч до обезпеченя улає Дирекція „Дністера“ або агенція.

Агенція „Дністера“ нахолить ся в кождїм мїстї і в мнгоих сьотах; там, де еше не робить вїшній агент „Дністера“, можють звелїчени сьлати старати ся о улаєня агенції. До тепер дїстала агенція 993 507 К. провїзї.

Фонд Товариства 31/12 1906:

Фонд резервовий	К 846 189 20
» резерви премїї	» 530 110 —
» на звороти	» 16 110 —
» на рївнїю курсів	» 28 896 35
» резерви спеціальної	» 31 040 75
» сметнї утриманя	» 185 510 21
вїшнї фонди заосмотрєна	» 25 000 —

Семлє: аскуруйте ся від шкід огневїх!

З друкарні В. А. Шпівковськой.